

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Det er anden gang, vi får en redegørelse fra regeringen til Folketinget om informationsteknologipolitikken, og som sidste år er den også denne gang ledsaget af en meget omfattende handlingsplan.

Socialdemokratiet er enig i den strategi, regeringen har valgt, nemlig at tage tyren ved hornene og erkende, at informationsteknologien er over os, og at det nu gælder om at få det bedste ud af det, at udnytte mulighederne til fordel for befolkningen i almindelighed og til fordel for landets konkurrenceevne.

Det indebærer også en aktiv indsats for at hindre en uacceptabel udvikling, hvor informationsteknologien sætter skel i befolkningen. Den meget omfattende handlingsplan vidner om, at regeringen med forskningsministeren i spidsen har sat sig for, at det skal lykkes.

Jeg har ved en anden lejlighed skullet redegøre for og kommentere den handlingsplan, som regeringen arbejder efter, og selv om jeg gjorde det meget kortfattet, tog det alligevel det meste af en time – blot for at sige, at det ganske enkelt ikke er muligt at kommentere alle dele af redegørelsen og handlingsplanen her i dag. Jeg vil derfor koncentrere mig om nogle enkelte områder, hvor vi i Socialdemokratiet lægger særlig vægt på indsatsen.

I Socialdemokratiet er vi meget optaget af, at informationsteknologien ikke giver nye skel i befolkningen eller uddyber eksisterende skel. Regeringen har sammen med Kommunernes Landsforening haft et udvalgsarbejde i gang om, hvordan informationsteknologien kan indføres i folkeskolen og dermed give adgang til informationsbaseret undervisning for alle børnene.

Kommunerne har ansvaret for folkeskolen og derfor også for investeringerne i den ny teknologi, men overordnet har vi en klar samfundsmæssig interesse i, at der er fælles fodslag med hensyn til at give børnene og lærerne de nye redskaber, som informationsteknologien er, i hænde.

Det fælles udvalg med deltagelse af Kommunernes Landsforening og regeringen er enig om, at der er et behov for at investere i 12.500 computere om året frem til årtusindskiftet. Det er en fordobling i forhold til i dag, og for at nå målet med én computer for hver 5 til 10 elever i folkeskolen er det altså nødvendigt. Nu vil det så komme til at indgå i de økonomiske forhandlin-

ger imellem regeringen og kommunerne, som føres her i forsommeren om, hvordan pengene til formålet skal skaffes, for det er jo ikke små midler, vi taler om.

Men at indføre teknologibaseret undervisning i folkeskolen er ikke kun et spørgsmål om tilgængelighed til teknik, at computere er til stede. Med computere og det folkeskolenet, som regeringen også har i sin handlingsplan, får eleverne adgang til alle mulige usorterede, ikke-kvalitetsbedømte informationer. Derfor er det væsentligt, som også den nye folkeskolelov giver plads til at udvikle elevernes kritiske sans over for de informationer, de får.

Det er væsentligt, at den danske pædagogiske tradition bliver afspejlet i det software, der bruges i folkeskolen, herunder at det gennem kvalificeret, fagkyndig rådgivning sikres, at der er kvalitet, og at der er den slags rådgivning tilgængelig for forfattere og for udviklere af software og andre IT-baserede undervisningsmidler, som vi også kender det fra lærebogen.

Det er også væsentligt, at folkeskolens lærere tilbydes efteruddannelse i teknologibaseret undervisning, herunder i at styrke udviklingen af elevernes kritiske sans. I den sammenhæng er det også væsentligt at få fornyet læreruddannelsen i det lys, og som det fremgår, arbejder undervisningsministeren også med det.

Jeg skal også nævne det nye Center for Teknologistøttet Uddannelse, der specielt skal bidrage til netop at udvikle læreruddannelsen og efteruddannelsen for folkeskolens lærere, så informationsteknologisk støttet undervisning i folkeskolen kan blive en realitet til gavn for alle børn. Her lægger vi også i Socialdemokratiet vægt på, at det bliver til gavn for alle børn, ikke alene for de børn, som har adgang til informationsteknologi hjemme, men også for de børn, som ikke har adgang til informationsteknologi derhjemme, samt at den også i høj grad bliver brugt til at styrke de bogligt svage og de handicappede børn i undervisningen.

Når det gælder om at modvirke, at der opstår et skel i den voksne befolkning, er der to hovedveje: den etablerede voksen- og efteruddannelse som den ene og folkeoplysningen som den anden. Informationsteknologi må således også finde vej som støtte for voksen- og efteruddannelsen. Det skal jeg så i øvrigt ikke kommentere yderligere, men gå videre til folkeoplysningen, for det er noget af det, der ikke er skrevet så voldsomt meget om – hverken i redegørelsen eller i handlingsplanen.